

II.
C.25990.
g. 116

801/2
1/2

21990. H. C. 9

Sve

S

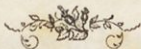
And

Natish

Svete pesmi

za

šolsko mladost.

Nabral in izdal

Andrej Praprotnik,

učenik v Ljubljani.

V Ljubljani.

Natisnil in založil J. Rud. Milic.

1864.

K. K. K.
LYCEUM
BIBLIOTHEK
ZU
LAIBACH

I.

Mašne pesmi.

Perva pesem pri sveti maši.

Začetek.

Jezus male k sebi kliče,
Žegnat' hoče otročiče,
Nas objeti on želi.
Njemu čast in hvalo peli
Bomo z mašnikom veseli,
Sveto mašo slišali.

Jezus, učenik čednosti,
Vsmili naše se mladosti,
In odpusti grehe nam!

Tebi hočemo služiti,
 Greha nikdar več storiti;
 Bodi usmiljen ubožčekom!

Slava.

Večni! tebi hvalo peti,
 Ljubi mir ljudem želeti,
 Ki so dobrega serca:
 To je angelsko veselje,
 To so tudi naše želje,
 To nam pravo srečo dá.

Evangelij.

Zvesto hoč'mo poslušati,
 V sercu prav premišljevati,
 Kar nam Jezus govoriš.
 Radi hočemo storiti,
 Pridni in pošteni biti,
 Kakor nas lepo učiš.

Vera.

Za resnico vse imamo,
 Tvoje nauke vse spoznamo,
 Ki jih cerkev nas uči.

Daj po veri prav živeti,
 Enkrat srečno pa umreti,
 Naj nam tvoja luč gorí!

Darovanje.

Kaj bi tebi, oče, dali?
 Kaj bi z mašnikom dar'vali?
 Vse, kar 'mamo, tvoje je.
 Naše djanje in življenje,
 Vse veselje in terpljenje,
 Oče, tebi damo vse.
 Nekaj kruha ino vina,
 Kri, telo bo tvoj'ga sina;
 On daruje se za nas.
 Oh, poglej na revne s'rote,
 Skaži svoje nam dobrote,
 Usmili se nas vsaki čas!

Svet ali sanktus.

Sveto pesem povzdignimo,
 Lepo z angelci pojimo:
 Sveti, sveti, sveti Bog!

Vsi ljudje te naj spoznajo,
 Vse stvari teb' hvalo dajo;
 Oče, usliši glas otrok!

Po povzdigovanji.

Klečejoči počastimo
 Na altarji Jezusa,
 V zakramentu zdaj molimo
 Prav'ga živega Boga!
 Hvaljen bodi Jezus ljubi,
 Ki si za nas križan bil,
 In nam sveti raj dobil!

Jagnje božje.

Kakor jagnje na Kalvarji
 Jezus za nas umerel je,
 Zdaj daruje na altarji
 Tud' za naše grehe se.
 Hvaljen bodi i. t. d.

Povživanje.

Jezus zdaj pri nas stanuje,
 Je v podobi kruha skrit;

Svojo milost nam daruje,
 In se dušam dá zavžit'.
 Hvaljen bodi i. t. d.

Konec.

Jezus, tvoji hoč'mo biti,
 Le nam ti svoj žegen daj!
 Daj nam serčno k tebi priti
 Iz te zemlje v sveti raj!
 Hvaljen bodi i. t. d.

Druga pesem pri sveti maši.

Začetek.

Pred Bogom pokleknimo,
 Povzdignimo sercé;
 V nebesa zdaj pošljimo
 Vse misli in željé!
 Ta dar presvete maše
 Sprejmi od nas, o Bog!
 Naj zbriše grehe naše,
 Naj varje vseh nadlog!

Mi grešniki spoznamo,
 Žalili smo Bogá,
 O težko vest imamo,
 Pokoja nam ne dá!
 Marija, vsi svetniki!
 Pomoči pros'mo vas;
 Smo grešniki veliki,
 O Kriste, usmil' se nas!

Slava.

Bogu, bod' čast in hvala!
 Na zemlji mir ljudem;
 K' je milost božja dala
 Rešenje vsem stvarcem.
 Bog! hvalo ti pojemo,
 Prišel si greh odvzet;
 Ti slavo, čast dajemo,
 Ti sam, o Bog! si svet!

Evangelij.

Bog sam nam oznanuje
 V življenje srečno pot,
 Temoto razsvitljuje,
 Nas varje grešnih zmot.

Kristjani, poslušajmo,
 Kaj Jezus nas uči!
 Po njem se vsi ravnajmo,
 On zglede nam delí!

V e r a.

To verjem, Bog nebeški,
 Da ti si stvarnik moj;
 Odrešil rod človeški
 Je sin edini tvoj;
 Svet duh pri nas prebiva
 Od Jezusa poslan;
 Pomoč njegovo vživa
 Na svetu vsak kristjan.

Kar si, o Bog! oznanil,
 Kar je tvoj sin učil,
 V katolški cerkvi hranil,
 K' je za njo kri prelil,
 To verjem vse resnično;
 Le, Bog, pomoč mi daj
 Živeti tud' pravično,
 Da pridem v sveti raj.

Darovanje.

Sprejmi, Bog, oče večni
 Za nas prečisti dar,
 K' ga Jezus, mašnik večni,
 Dajè na svet altar,
 Za naše hudobije,
 In celega sveta;
 Naj nam jih čisto zmije,
 Nam tvojo milost dá!

Ponizno vsi pošljimo
 Ta sveti dar v nebo,
 Gospod Boga prosimo,
 Da mu prijeten bo;
 Da bode mu v češenje,
 V zahvalo ino čast,
 Nam vernikom v življenje,
 In sveti cerkvi v rast.

Svet ali sanktus.

Svet, svet, svet Bog nebeški,
 Oblast imaš čez vse!
 Ves svet in rod človeški
 Ti hvalo, čast daje.

Naj vedno hvaljen bode ,
 Češen in povikšan ,
 Odrešit vse narode
 Od Bóga nam poslan!

Vse cerkve poglavarja
 Se spomni, o gospod !
 Tud škofa in cesarja ,
 Ohrani jih povsod !
 Ti vodi vse kristjane ,
 Ti naših duš pastir ,
 Da bojo tebi vdane ,
 Jim daj nebeški mir !

Po povzdigovanji.

O angelci, hitite ,
 In pridite z nebes !
 Z nam sveti kruh molite ,
 Ni več kruh, Bog je res.
 Počutkom vsem telesa
 Je Jezus tukaj skrit ;
 Dab' skoraj šli v nebesa
 Ga gledat in častit !

Ti Jezus se usmili
 Duš bratov in sestic,
 Da bodo mir dobili,
 Odreši jih iz vic!
 Da gremo k teb' prebivat,
 Nam grešnikom tud' daj,
 Nebeško luč uživat'
 S svetniki vekomaj!

Naš duh, o Bog! ti poje:
 Češen bod' oče ti,
 Kraljestvo pridi tvoje,
 Naj se, kar češ, zgodi!
 Daj nam naš kruh, jed zdravo,
 Dolgé odpusti nam,
 Ne vpelji nas v skušnjavao,
 Otmí sovražnikom!

Povživanje.

Moj Jezus! tebe vžiti
 Iz serca jaz želim;
 Pa k teb' ne morem priti,
 Ker tolikrat grešim.

Operi dušo mojo,
 Slabosti njene veš;
 Pokaži milost svojo,
 Da v revno serce greš!

O Jezus! k meni pridi,
 Preženi grehov noč,
 Da duša moja vidi
 Dobrote tvoje moč!
 Ostani vedno v meni,
 Da dušo mi živiš;
 Z menoj se terdno skleni,
 Me srečnega storiš!

K o n e c.

Svet dar smo dokončali,
 Odpeli čast Bogu,
 Očetu darovali
 Njegovega sinu.
 Mertvim in živim sprava
 Za grehe naj bo to;
 Naj nam bo vsem zastava,
 Da pridemo v nebo!

Tretja pesem pri sveti maši.

Začetek.

Pred stolom tvoje milosti
 Tvoj verni ljud klečí:
 In tebe, Bog, v ponižnosti
 Svoj'ga serca častí.
 Stor' milost tim, kater' želé
 V solzah oprat' lastne dolgé!
 Odpusti, oče, grešnikom,
 In skaži se dobrotljiv nam!
 Dobrot — ljiv — nam,
 Dobrotljiv skaž' se nam!

Ob dari tvoje smo prišli
 Kakor zgubljeni sin,
 In kakor ovce smo zašli,
 Zgubili tvoj spomin.
 Al' oče vsega usmiljenja,
 Na serca polne vžaljenja
 Z dopadajenjem dol' poglej,
 In svojo gnado zopet daj!

In gna — do — daj,
In gnado zopet daj!

Sej delo vsi smo tvojih rok,
In tvoja lastna stvar,
Oprí slabost svojih otrok,
Ti velki gospodar!
Za spravo zdaj darujemo,
Tvoj'ga sina zročujemo,
O Bog, skoz njega sveto kri
Vse naše grehe nam odmí!
Vse nam — od — mí,
Vse grehe nam odmí!

Slava.

Čast bod' na visokosti
Bogu na vekomaj,
In mir po širokosti
Na zemlji bod' vselej!
Ponižno vsi pojemo
Teb' hvalo, trojni Bog!
Od tebe zgolj prejmemo
Rešenje iz nadlog.

Evangelij.

Iz božjih ust se zлива
 Svet' evangelium,
 Na temu dnu počiva
 Keršanski uk in um.
 Modrost nas sama viža,
 Resnica nas uči:
 Kdor se pod njo poniža,
 Ta srečno, prav živí.

V e r a.

Gospod, pred tabo s trepetanjem
 Te tvoja verna stvar spozná,
 In ver'je z živim spoštovanjem
 Na tebe pravega Bogá,
 Tud' ver'je v tvoj'ga ljub'ga sina,
 Spočet'ga od svet'ga duha,
 Ko Jesova ga korenina
 V deviškem cvetji je scvetlá.

Da je prišel iz zgolj ljubezni
 Ljudí nas spravít, Bog! s tebó,
 Da na-se vzel je vseh bolezní,
 Prelil na križu kri svojó.

Da spet je vstal, pekel premagal,
 Na desnem tebi zdaj sedí:
 Da nas bo enkrat vse prevagal
 Sodnik pravični vseh stvari.

Da sveti duh nam cerkev viža,
 Da bo do konca vedno ž njo:
 Da kdor se k njem' v solzah približa,
 Od grehov spet očišen bo:
 Zopet da enkrat bomo vstali
 Vseh svetih družba sprosi nam,
 Da bomo skupaj uživali
 Življenje večno z Jezusom.

Darovanje.

Tvoj mašnik zdaj daruje,
 Gospod, leté darí,
 Ž njim tud' tvoj ljud zdihuje,
 In s srcem kvišk' puhti.
 V tem kruhu je in v vinu
 Za grehe naše dar,
 K tvoj'ga sina spominu
 Je obložen altar.

Vzem', Bog ! letó dar'vanje,
 Dobrotljiv' oče naš,
 Omeči to zdih'vanje,
 Da nam spet gnado daš!
 Le smert in kri presveta
 Ljubega Jezusa
 Nam up dá, da bo vzeta
 Milostno prošnja ta.

Svet ali sanktus.

Poj: Sveti, sveti, sveti
 Je Bog in naš gospod!
 Z angelci pojte: Sveti
 Si ti Bog, Sabaot !
 V nebesih in na zemlji
 Vso hvalo, čast vselej
 Stvarí, Bog! svojih jemlji
 Zdaj, in na vekomaj!

Veseli vkup pojemo
 Iz serca celega,
 Živó ga vsi sprejmemo
 Njegà svoj'ga Bogá,

Ko nam v imenu pride
 Gospoda našega,
 Ves svet se k časti snide
 Sinu njegovega.

Po povzdigovanji.

Poglej, naš oče, z visokosti
 Ves milostljiv na ta altar!
 Ti na-nj postav'mo po dolžnosti
 Zdaj tebi dopadljivi dar:
 Ta dar je sam tvoj sin edini
 Iz zgolj ljubezni darovan, —
 Za nas prisojen umornini
 Strašné na križu bil zaklan.

Slabosti on vse naše nosi,
 Da nas pripravi v sveti raj.
 On pri očetu za nas prosi,
 Dab' v njem živeli vekomaj.
 Naj te ljubezen ta ognjena
 S prošnjami, Jezus, omečí,
 Da se ta tvoje smerti cena
 Nad nami nikdar ne zgubí.

Jagnje božje.

Poglejte božje jagnje,
 Kak toči svojo kri,
 Kako zdaj glavo nagne,
 Kako za nas medlí!
 On grehe nam odjemlje,
 On nosi vse dolgé,
 Pokrajne cele zemlje
 Po njemu mir dobé.

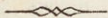
Povživanje.

Gospod, jaz nisem vreden,
 Da tebe bi zavžil,
 Al reci, da bom vreden,
 In vrednost bom dobil!
 V duhu te prejeti
 Iz serca hrepenim,
 Daj ženin naš presveti,
 Da milost to dobim!

K o n e c.

Zdaj jagnje smo dar'vali
 Ta dar je, Bog, tvoj sin;
 Mi smo vsi skup spoznali
 Tvojih darov spomin.

Daj, da bomo prejeli
 Rešenje z grešnih vez,
 In zadnjič nam dodeli
 Svoj blagoslov z nebes!

II.

Obhajilne pesmi.

I.

Rešnje vidimo telo
 Pod podobo kruha tam;
 Jezus, živi Bog je to,
 Pravi sveta vera nam.
 'Z raja je nebeškega
 Do rodu človeškega
 Sam prišel terpet, umret,
 Vsem nebesa nam odpret.

Po vstajenji svojim je
 Spet k očetu šel v nebo;
 Pa ostal pri nas je še,
 Pustil svoje nam telo,

V zakrament postavljeno
 V dušno jed pripravljeno,
 Da je moč za slabe nas,
 In življenje vedni čas.

Sam prijazno govori:
 »Prid'te k meni vsi ljudje!
 Vživajte meso in kri,
 Duše vaše da živé!«
 Če ga vredno vživamo,
 V njem zares prebivamo;
 Vzel nas k sebi v sveti raj
 Bo zveličar vekomaj.

Padi torej pred altar,
 In ponižaj se do tal,
 Prosi milost, revna stvar!
 Da se t' bo sam sebe dal.
 Iz stanu prerevnega,
 Iz serca pohlevnega
 Prosi milo: O gospod!
 Bodi z mano ti povsod!

Iz Bl. Potočnikovih „Sv. Pesim“.

2.

Bazumeti kdo je v stani

Čudo, ktero se godí?

Živa vera nam oznani,

Kar je skrito pred očmi:

Pod podobo bel'ga kruha

Je zveličar naš zares;

Mašnik moli, vzdigne duha,

Ga pokliče iz nebes.

Vino njega kri postane,

Ktera zbriše grehe nam,

Če le serca so mu vdane,

Odpusti on grešnikom.

Na altarji se daruje

Za dolge vsega svetá,

Bog in človek vkup kraljuje,

Vred z očetom vse nam dá.

Truplu daje jesti, piti;

Kar pa je še več, ko to,

Naše duše nam nasiti

S svojim mesom in kervjo.

Toda skerbni bod'mo vedno,
 Da nam v smert ne bo ta jed;
 Da jo vžijemo le vredno,
 Prav se presodimo pred!

Na kolena se verzimo,
 Premišljujmo to skrivnost;
 S srcem, petjem ga častimo,
 Sveta nam je to dolžnost!
 Naj bo hvaljen za dobrote,
 Ker neskončno ljubi nas!
 Se spoznamo grešne s'rote,
 Smo žalili ga vsak čas.

Oh, kako smo vender srečni,
 Bog poniža sam se k nam!
 Premogočni, stvarnik večni
 Se stvarem dá vžiti tam!
 Hrepenimo po kreposti,
 Ti pa, Jezus, moč nam daj,
 Da pri svoji preslabosti
 Tebe ljub'mo vekomaj!

Iz Bl. Potočnikovih „Sv. Pesim“.

3.

Pridi molit, o kristjan!
 Od ljubezni svete vžgan,
 Kjer je Jezus v zakramentu
 Iz ljubezni dan!

Tukaj so svete reči:
 Jezusa telo in kri;
 Duša, ktera njega vživa,
 Se ne pogubi.

Bod' češen odrešenik,
 V vseh nadlogah pomočnik,
 Svojim vernim, tebi zvestim
 Varh in učenik!

Posvečuj nas ti zares,
 Čudapolni kruh z nebes!
 Ti otmí nas vseh nevarnost
 Duš ino teles!

Spokorjenja daj solzé,
 Grehov zbriši nam dolgé!
 Vera, upanje, ljubezen
 V sercih naj živé!

Kedar umerje teló
 Vzemi dušo ti v nebó,
 Da se bomo veselili
 Vekomaj s tebó!

Iz Bl. Potočnikovih „Sv. Pesim“.

4.

Moj zveličar, tebe vžiti
 Moja duša zdaj želí,
 Terno se s teboj skleniti
 Od ljubezni hrepení;
 O da b' vreden in pripravljen
 Te pod svojo streho vzel!
 Da b' očišen in ozdravljen
 Dansi, Jezus, te prejel!
 Če svetost premislim tvojo,
 Trepetam in se bojim,
 Ker spoznam nevrednost svojo
 Ves ostrašen ostermim;
 Ti si pod podobo kruha
 Stvarnik, moj odrešenik!
 Verjem z lučjo svet'ga duha
 Da boš tudi moj sodnik.

Ljubi Jezus, nisem vreden,
 Da pod mojo streho greš;
 Ti, moj Bog! si vsigaveden,
 Vse slabosti moje veš;
 Daj mi, Jezus! to zdihujem,
 Preden k tvoji mizi grem,
 Da jih serčno obžalujem,
 Da očišen te prejmem!

Iz Bl. Potočnikovih „Sv. Pesim“.

Duša moja, poj veselje,
 Spolnjene so tvoje želje!
 Jezus, Bog, zveličar tvoj
 Se je sklenil sam s teboj!

V mojem sercu zdaj prebiva,
 Mir, sladkost po njem razliva;
 Slab, ubog bi jaz bil sam,
 V njem, življenje vse imam.

Vedno hočem ga ljubiti,
 V sercu ljub'ga ohraniti;

Torej prosim : Jezus moj,
Bodi vedno ti z menoj!

Kedar pride čas ločenja,
Konc popotnega življenja,
Jezus tvoje naj telo
Mi takrat popotnja bo!

Iz Bl. Potočnikovih „Sv. Pesim“.

6.

Se odperle so nebesa,
Lej že kralj nebeški gré;
Duša vzdigni se 'z telesa
In nasiti si željé!
Truma angelov se zbira
Tam na altarji, moli ga;
Tam studenec gnad izvira,
Lej tam svoj'ga ljubega!

Oh , ne čakaj, Jezus mili!
Pridi, pridi ljubi moj!
Prosim, naglo se usmili
Mene — skleni se z menoj! —

Res, gospod! da nisem vreden
 Da pod mojo streho greš;
 Kak pa tebe sem potreben,
 To naj bolje sam ti veš.

Saj ne morem več živeti,
 Če ne prideš, o gospod!
 Tebe serčno čem objeti,
 Jaz popred ne grem od tod.
 Torej Jezus ljubeznjivi!
 Pridi in nasiti me!
 Da v ljubezni nevgasljivi
 Večno s tabo sklenem se!

J. Volčič.

7.

 kam? gospod!
 Gre tvoja pot,
 Kam stopnje te peljajo?
 Se že mrači,
 Se dan temní,
 In zvezde že migljajo.

Zveličar moj
 Pri men' obstoj!

Te čem pod streho vzeti
 Res, hišica
 Je srotina,
 Pa željna te sprejeti.

Straši me noč,
 Sovražna moč;
 Gospod! pri men' ostani;
 Kjer ti stojiš,
 Noč razsvetliš,
 Strahovi so pregnani.

Vkup bodeva
 Večerjala,
 O sreča ne'rečena!
 Živ kruh mi bo
 Tvoje telo;
 Men' duša oživljena.

Gospod, želim
 In hrepenim,
 Da spolniš svete želje:
 Posveti me,
 Da ljubim te,
 Doverši mi veselje!

O bod' z menoj,
 Preljubi moj!
 Ki v lilijah prebivaš!
 S cveticami
 Posteljem ti
 Sercé, de v njem počivaš.

Pri meni čuj,
 Me prebuduj,
 Ne daj mi v grehu umreti!
 Daruj pomoč,
 De mine noč,
 Nebeški dan zasveti!

J. Volčič.

8.

Zdaj, o duša moja, pevaj!

Jezus tvoj

Je s teboj;

Zdaj zročuj,

Zdaj zdihuj,

In y ljubezni se ogrevaj!

Zdaj vesela glas zaženi:

Jezus moj,
Res si moj!
In kot zdaj
Vekomaj —

Prosim — moraš biti v meni!

In tak dolgo bom prosila:

Jezus moj,
Bod' z menoj!
Da s teboj,
Ljubi moj,

Po nebesih bom hodila.

J. Volčič.

9.

Cvetice vé! ki noč in dan cvetete

Pred Jezusom, o trikrat blagor vam!

Očešec vele, dokler ne zaprete,

Se srečne, pred ne ločite od tam;

O da bi mogel jaz, kjer vé merjete,

Na vaši stopnji bit' pred Jezusom,

Da bi pred njim za njega dal življenje,

Ki dal je sebe v moje odrešenje.

Tud blagor vām, vé svetlobele sveče!

Tam gorite zveličarju na čast;

O da bi jaz deležin bil te sreče,

Goreti zanj, vtopljen v nebeško slast!

Da bi, enako vām, serce goreče

Povžilo v meni se gospodu v last;

Bi jaz zamenjal z vami štopnjo svojo,

Dosegel koj bi srečo, radost svojo?

Bod' slava tebi, blažena posoda!

Ki v tebi on prebiva, ljubi moj;

Vdeljena ti je prečastna osoda,

Kot božji hram se svetiš pred menoj;

O ko bi služba, v sé hranit' gospoda,

Mi dana bila le en dan — nocoj

Ves gorel bi, ljubezni se povžíval,

Ker bi ljubezni plamen v men' prebival.

Al vender kelh in sveče in cvetice!

O koliko srečnejši sem jaz, kot vi!

Če pride k meni zvest' pastir ovčice,

Mi vžiti svoje dá meso in kri;

Če v Jezusu prejmem nebes sladčice,

In v sercu mojem Kristus sam živí!

Takrat medlim, merjem moči ognjene,
Ker se zveličar moj sam z manoj sklene:

O duša, kakor vešica se sukaj
Okol' te luči neprenehoma,
Od vere in ljubezni živi tukaj,
Ogrevaj se v svetlobi ljubega!
In kedar se ti dá prejeti, ukaj,
S teboj mu poje truma angelska;
Objemi ga, terdo se ga okleni,
Ter prosi: Daj ljubezen, Jezus, meni!

J. Volčič.

10.

Ti, o Jezus serčnomili!
Naš pastir naj boljši si,
Kak bi vender ne ljubili
Zvesto te iz vseh močí!
Doli k nam si se ponižal,
In ovčic iskat prišel;
Ljud brezdušni te je križal,
Za naš greh si smert terpel.

Kak dari ljubezni tvoje
 Revni mi verniti čmo?
 Damo vse ti serca svoje
 V duhu s čisto vdanostjo.
 Zvesto bomo poslušali
 Tvojih ust presladki glas,
 Tvojo voljo spolnovali
 Radi bomo vsaki čas.

Oh prijetno je hoditi,
 Pasti v tvoji čedi se!
 Kak je sladko ti slediti,
 In ljubiti večno te!
 Pasi nas, o Jezus mili!
 V cvetji svojega medu;
 Daj, da bi sladkosti pili
 V viru večnega miru!

In ko mine čas nam paše,
 V dom nebeški pelji nas —
 Gori v prebival'še naše
 Gledat mili tvoj obraz!

Tamkej zveste boš ovčice
 Tebi vdane k sebi zbral,
 Jim podelil vse sladčice,
 In plačilo večno dal.

_____ A. *Praprotnik.*

■ ■ .

Serce naj ljubeznejši
 V nebesih in na sveti!
 Kdo dá mi grešnem' sinu,
 Od tebe pesem peti? —
 O Jezus! tvoje sladko serce
 Naj ljubijo, časté
 Vse ljudstva, vsi jeziki,
 Vse angelske versté!

Ti serce si pohlevno,
 Si serce Jezusovo;
 Ti serce si vse krotko,
 Si serce jagnjetovo.
 O Jezus! tvoje sladko serce itd.

Ti serce si ponižno,
 Oh! daj spoznat' mi tebe,

Da tebe vsak čas iščem,
 Ne iščem sam'ga sebe.
 O Jezus! tvoje sladko serce itd.

Ti serce si vse čisto,
 Nad belo lil'jo belo,
 O da b' tud moje serce
 V nedolžnost' obelelo!
 O Jezus! tvoje sladko serce itd.

Ti serce si dobrotno,
 Dobrotno vsem ubožnim,
 Dobrotno vsem dobrotnim,
 Dobrotno vsem nedolžnim.
 O Jezus! tvoje sladko serce itd.

Ti serce si ljubljivo,
 Ti ljubiš vse goreče,
 Ti ljubiš vse proseče,
 Ti ljubiš te ljubeče.
 O Jezus! tvoje sladko serce itd.

Ti serce si ljubljivo!
 Kdo te dohvalil bode?

Ti ljubiš mlade, stare,
 Ti ljubiš vse narode.
 O Jezus! tvoje sladko serce itd.

O serce, sveto serce!
 Si vse ljudi rešilo;
 Človeško, ktero serce
 Ti to bo povernilo?
 O Jezus! tvoje sladko serce itd.

O serce, sladko serce!
 Z roso nebes napajaš
 Pravične in nedolžne,
 Zveličanje jim dajaš.
 O Jezus! tvoje sladko serce itd.

O serce, dobro serce!
 Vse grešne k sebi vabiš;
 Vse hudo, kar so stor'li,
 Poboljšanim pozabiš.
 O Jezus! tvoje sladko serce itd.

O serce, ljubo serce!
 Zakaj te svet ne ljubi?

Vnemi ga v ljubezni!
 Nikar ga ne pogubi!
 O Jezus! tvoje sladko serce itd.

O serce, milo serce!
 Zakaj te star' ne ljubi?
 Ogrej ga k nov' ljubezni!
 Nikar ga ne pogubi!
 O Jezus! tvoje sladko serce itd.

O serce, sladko serce,
 Zakaj te mlad' ne ljubi?
 Serce mu vžgi v ljubezni!
 Nikar ga ne pogubi!
 O Jezus! tvoje sladko serce itd.

O Jezus! v vseh sercih
 Ljubezni iskro vterni;
 Zgubljene vse ovčice
 Na pravo pot zaverni!
 O Jezus! tvoje sladko serce itd.

Dolžni smo vsi te ljúbit',
 Ker vseh dolgé si vmival,

Za vse britkost terpel
In kri za vse prelival.
O Jezus! tvoje sladko serce itd.

O serce naj sladkejšo!
Mi vsi v stotere glase
Te hvalimo, častimo
Zdaj in na večne čase.
O Jezus! tvoje sladko serce itd.

L. Jeran.

12.

⑧ Jezus, o sladak spomin!
Veseli serčnih globočin,
Čez med pa in slaščice vse
Njegova vpričnost sladka je.

Ni moč zapeti lepšega,
Ne slišati prijetneš'ga;
Sladkejšo misli tudi ni,
Ko Jezus, réšnik vseh ljudi.

Spokornim Jezus upanje,
Usmiljen prosijočim je;

Kak dober tem, k' te iščejo!
 Oh, kaj še tem, k' te najdejo!

Naš jezik je ne dopové,
 Tud čerka ne, sladkosti te;
 Le kdor si skusi, vé in zna,
 Kaj je ljubiti Jezusa.

O Jezus, vernih serc sladkost!
 Živ vir, in pameti svetlost!
 Napolniš z radostjo sercé,
 Presežeš vseh ljudi željé.

Lepota, Jezus, angelska!
 V ušesih pesem miljena,
 Po ustih si prečuden méd,
 In v sercih si nebeška jed.

Še lačni so, ki te jedó,
 Še žeja jih, ki te pijó;
 Si ne želé nič ljubšega,
 Ko tebe mil'ga Jezusa.

O Jezus sladki, moje vse!
 Ti moje duše upanje!

Te iščejo solzne oči,
Moj duh po tebi hrepení.

Ostani, o gospod! pri nas,
Čez nas razsvetli svoj obraz!
Preženi nam duha temò,
In nas napolni z milostjo!

O mili Jezus, čutim naj
Močno ljubezen tvojo zdaj!
Pripelji me v nebeško slast,
V obličje gledat tvojo čast!

Veselje bodi, Jezus, nam,
Ki boš plačilo naše tam!
Ti bodi naše slave vir,
Zveličanje, nebeški mir!

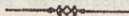
Iz Bl. Potočnikovih „Sv. Pesim“.

Pri blagoslovu.

Častime te, živi kruh angelski!
 O pravi človek skup ino Bog nebeški!
 Sveto, sveto, sveto,
 Sveto, čez vse sveto
 Jezusa rešnje teló
 V svetemu zakramentu!

Po blagoslovu.

Nikdar nas ne zapusti,
 O Jezus vse sladkosti!
 Sosebno na zadnji čas
 Bodi, Jezus, ti pri nas!
 Častito vsak čas bodi
 Presladko imé Jezus,
 Ino imé Marija!

III.

Marijne pesmi.

1.

Marija! lepši cvet,
 Ko je kdaj imel ga svet!
 Izmed vseh devic si zbrana,
 Mati milosti nam dana,
 Da pred Jezusom stojiš,
 Grešnikom pomoč deliš.

Sveta mati vseh dobrot!
 Spomni se nas, revnih srot!
 V sercu maternem nas nôsi,
 In pred Bogom za nas prôsi!
 On z veseljem vse storí,
 Kar ga prosiš, mati, ti.

Nam pomoč, Marija, daj,
 De poboljšamo se zdaj!
 Prôsi božjega sodnika,
 Njega milost je velika,

Da nam on odpustil bo,
Storil milostno sodbo.

Grešnik! grehe objokuj,
Vredno zanje zadostuj!
Če se bomo spokorili,
Ino Jezusa ljubili,
Bo Marija zadnji čas
Milost sklicala nad nas.

Iz Bl. Potočnikovih „Sv. Pesem“.

2.

 upanje mi lepo!
Vse moje zaželenje,
Ti moje si življenje,
Moj mir, Marija ti!

Če te, Marija kličem,
Al če se spomnim na te,
Sladkost, veselje za te
Prevzame mi sercé.

Če kdaj težavna misel,
 Serce v grenkost pobije,
 Samo imé Marije
 Prežene vso britkost.

Na morji t'ga življenja,
 Si zvezda meni mila,
 K' bo moj čolnič vodila,
 Da pridem srečno v kraj.

Pod tvojim ljubim plajšom,
 Preljuba moja mati!
 Želim jaz prebivati,
 Umreti tud' pod njim.

Če srečen, o Marija!
 Umerjem v ljubezni tvoji;
 O blagor duši moji!
 V nebesa pohitim!

Z vezmi ljubezni svete
 Mi ti sercé ukleni,
 Tvoj sužin, blagor meni!
 Bom tebi zvest ostal.

Sej to serce, Marija!
 Od zdaj ni nič več moje,
 Bogu ga daj, je tvoje,
 Ga nočem več nazaj!

Is „Slave Marije“.

3.

Kako bi dost storili!
 Marijo počastili?

Hvalite jo!

Povikšano!

Nikol' ne bo prehvaljena;
 Hvalite neprenehoma!

Stvarí ti vse pojejo,
 Duhovi čast dajejo,

Te tam časté,

Se pokloné

Nebes kraljica! pred teboj,
 O poj serčneje, jezik, moj!

Te vredno počastiti,
 Se z angelci skleniti
 Kristjan želi,
 In te častí;
 O bodi vedno hvaljena,
 K' si mati naš'ga Jezusa!

Ti, vseh pobožnih želje!
 Ti, grešnikov veselje!
 Oberni v nas
 Častit' obraz!

O srednica pred Jezusom
 Pokaži, da si mati nam!

O bodi nam devica,
 V potrebah pomočnica!
 Tud zadnjo noč,
 Nam daj pomoč!

Pripelji nas v nebeški raj
 Boga tam gledat vekomaj!

Iz Bl. Potočnikovih „Sv. Pesem“.

4.

Veš, o Marija!
Moje veselje!
Veš moje želje?
Ljubil bi te;
Zmiraj pri tebi
Hotel bi stati,
Ljubljena mati,
Z'verzi me ne!

Kaj pa ti hočeš,
Moja kraljica!
Sladka devica!
Da ti podam?
Drugega nimam,
Prosim pohlevno,
Vzem, serce revno,
Rad ti ga dam!

Pa ti, kraljica!
Si ga že vzela,
In si ga vnela,
Za te gorí!

Mati preblaga!
 Ti ga ohrani,
 Hudemu brani,
 Reši ga ti!

Is „Slave Marije“.

5.

Marija preblaga!
 Prečista in draga!
 Vse duše vedó,
 Da matere zljajše
 Nikol' ni biló.

O mati presveta!
 Hči svet'ga očeta,
 Vse milosti vir!
 Mi upanje daješ,
 Veselje in mir.
 Marija preblaga! itd.

O mati devica!
 Nebeška kraljica!
 Kdo te je častil,

Da b' vender pri tebi
 Uslišan ne bil?
 Marija preblaga! itd.

O mat' ljubeznjiva!
 Naj bolj dobrotljiva!
 Ti prosí za mé,
 Da bodem te ljubil,
 In gorel za te!
 Marija preblaga! itd.

Mogočna si, mati,
 Bog nič ti ne krati,
 Kar hočeš, storiš,
 Ti dá, kar ga prosiš,
 Ti dá, kar želiš.
 Marija preblaga! itd.

O mati ljubezni!
 Ozdravi bolezni
 Ti moj'ga serca,
 Da začnem ljubiti
 Preljub'ga Boga!
 Marija preblaga! itd.

Is „Slave Marije“.

6.

Maj bolj blaga, mila, draga,
 Si, Marija d'vica, ti,
 In čistejše, in svetejše
 Ni biló nikol' stvari.

Tvoje obličje, lepotičje,
 Je zgolj milost in sladkost,
 Ni človeško je nebeško,
 Zmaga angelsko svetlost.

Dopadljive, ljubeznjive
 Zvezde, očesa tvoje so;
 Kakor pšice, vse sladčice
 Naše serca ranijo.

Perle drage, ljube, blage
 Tvoje svete so roké,
 Polne gnade, ktero rade
 In obilno nam delé.

Ti, devica, si kraljica
 Cele zemlje, vseh nebes!

Pa ponižáš, in približáš
Se do revnih nas zares.

Kdaj boš dala, prikazala
Tudi mojim se očem?
Skoraj, skoraj prid' od zgoraj,
Da s teboj te gledat grem!

Brez števila duš rešila
Si sovražniku iz rok,
Pridi k meni, in me deni
V trumo rešenih otrok!

O častimo ga, hvalimo,
K' nam je tako mater zbral,
Ga ljubimo, ga molimo,
K' je vso čast Marii dal!

Živi, živi! vpimo: živi
V sercih nam Marije imé!
Hvali vedno, hvali vredno
Jezusa zvesto sercé!

Iz „Slave Marije“.

① devica, bod' češena !
Ti kraljica vseh nebes !
Ti si vsem nam vir življenja ,
Ti si sladka mila res ;
Svit blišobe te obdaja ,
Solnčno sije tvoj obraz ,
Vsa lepota svet'ga raja
Služi tebi v večni kras !

Vendar tvoj obraz je mili ,
Mile tvoje so oči ,
Vse kar tebe bi prosili
Nas poslušajš milo ti .
Si ponižna in premila ,
Si nam dobra vsaki čas ;
Si nam mati , kot si bila
Še na zemlji kdaj pri nas .

Glej na zemlji nas sirote ,
Glej nas revne grešnike !
Prosi , da nas priti v zmote
Ljubi Jezus varuje !

In ko enkrat že nagnilo
 Se življenje naše bo,
 Takrat k nam ozrí se milo,
 Spremi v sveto nas nebo!

Tebi vdani hoč'mo biti,
 Te ljubiti vsaki čas,
 Vedno hoč'mo te častiti,
 Peti slavo ti na glas:
 O devica, bod' češena!
 Bod' češena vekomaj!
 Ni podobna ti nobena,
 Tebe slavi sveti raj!

A. Praprotnik.

S.

☐
 Češena kraljica,
 Češena mi bod'!
 O čista devica,
 Češena mi bod'! —

Pred tebe, Marija!
 Tje v duhu hitím,

Po tebi Marija!
 Serčnó hrepením,
 Češena kraljica! itd.

Pa nekaj, predraga!
 Nazaj me derží,
 Devica preblaga,
 Oh! greh me teži!
 Češena itd.

Sim deleč zabredel
 Od tebe, moj up!
 Globoko je vjedel
 Pregrehe me strup.
 Češena itd.

Kak hočem jaz vstati
 Brez tvoje moči!
 Usmili se mati!
 Oh! reši me ti!
 Češena itd.

Pomagaj Marija,
 O prosi za me!

Pomagaj Marija,
 Da pridem pred te!
 Češena itd.

Vse upanje svoje
 Postavim na te,
 Le dete ti svoje
 Poprosi za mé!
 Češena itd.

Kaj ne, o devica!
 Da upati znam,
 De tebe, kraljico
 Za mater imam?
 Češena itd.

Sej ti si devica,
 Dobrotljiva vsa!
 Si nam pomočnica,
 Kot nekdej si b'la,
 Zatorej Marija!
 Češena mi bod'!
 Na veke, Marija!
 Češena mi bod'!

J. Volčič.

Tebe, Marija želim poslaviti,
Šopek cvetični prinesem ti v dar!
Sklenil sem, — hočem te večno ljubiti,
O ne zaverzi darilca nikar!
Zgornji veršiček je lilija bela,
Čistega serca podobo imá.
Čistost darujem ti; naj bi cvetela
V sercu mi vedno kot lilija ta!

Druga cvetica, vijolica mala,
Lepa podoba ponižnosti je;
S srcem ponižnim, kot ti si kazala
Hočem posnemati, ljubljena, te!
Tretja cvetica kot iskra žareča
V šopku tak svitlo naproti migljá!
Táko zdaj klije ljubezen goreča
K tebi, devica, iz moj'ga sercá.

Vse kar premorem, darujem veselo
Tebi, ki mati vse milosti si;
Oh, kako rado pač serce bi pelo
Slavo ti večno iz svojih močí!

V sreči, nesreči, na slehernem kraji
 Tebe, devica, bom vedno častil,
 Upam pa tudi, da enkrat tam v raji
 S tabo cvetice veselja bom vil.

A. Praprotnik.

10.

Ena zvezda prikazala
 S temnih se oblakov je;
 Lepša kot danica zala
 Lepša, kakor zvezde vse;
 Clo stvarjenja bliš naj veči
 Nje lepoti ni enak;
 Solnca žar svetlogoreči
 Je prot nji le temen mrak.

Glej Marija imenuje
 Zvezda se izvoljena,
 Ktera prihod oznanuje
 Srečni dan zveličanja;
 Ta je zarja lepa tista,
 K' sveti v rajskem žaru se,

Bolj, ko zlato solnce čista,
Lepša, kakor zvezde vse.

Solnce nekdej ni svetilo,
Zvezd na nebu tud' ni b'lo,
Pride čas in spremenilo
V prah se zopet vse to bo;
Njena pa lepota zala
Vseh preseže časov tek,
Je vse veke presijala,
In cvetlâ bo z veka v vek.

Preden oče trikrat sveti
Vstvaril je nezmirni krog,
Niso b'li še časi šteti,
B'la je večnost le in Bog;
Preden vodam je tečaje,
Preden luč je zemlji dal,
In postavil morju graje,
Še nebes obok ni stal,

Ti devica, si presveta
Bila že izvoljena,

Bila v večnemu spočeta
 Čista vsa, brez madeža. —
 Kedar delati naravi
 Je podstavo bil začel,
 Kedar sive na višavi
 Je oblake gor pripel;

Ko nezmerni so svetovi
 Nastopili daljno pot,
 Po besedi se njegovi
 Vse gibalo je povsod:
 Takrat ti pri njem si bila,
 Ž njim ravnala si že vse;
 V njem se vedno veselila,
 In pred njim igrala se.

Blagoslov je ves gospodov
 Se nad te obilno zлил,
 Blagoslov pa vseh narodov
 Spet iz tebe je priklil;
 Torej vse te srečno števa,
 O velika ti gospa!
 Tvoja slava se odmeva
 Po okrajnah vseh svetá.

Frölich.

11.

⑧ devica,
Zvezd kraljica,
O Marija, rajski cvet!
Te lepote,
Te čistote,
Kakor tvoja, nima svet.

Lil'ja bela,
Ni cvetela,
Tak brez madeža, kot ti;
Roža draga,
Te ne zmaga,
Naj kraljev jo vert rodi.

Luna mila
Je vklonila
Se globoko pred teboj;
Zvezde svetle,
So se spletle
Zgoraj v zlati venec tvoj.

Svet mi mrakne,
Ko zamakne
V té se serce in okó;

Tebe d'vico
 Si kraljico
 Zvolim, naj ti blago bo!

Hicinger.

12.

Češena bodi, o kraljica,
 Nebes in zemlje ti gospá!
 Mogočna, usmiljena devica,
 Vsa čista in brez madeža!
 Marija k tebi uboge reve,
 Mi zapušeni vpijemo,
 Objokani otroci Eve
 V dolini solz zdihujemo!

Češena bod', presveta mati,
 O mati božje milosti!
 Tako te smemo imen'vati,
 Ker porodnica božja si.
 Marija, k tebi vboge reve itd.

Češeno — naše bod' življenje!
 Življenje počastimo te,

Častito tebi to češenje
 Ko mater' Jezusovi gre.
 Marija, k tebi uboge reve itd.

Češena bodi brez števila
 Velikrat naša ti sladkost!
 Češena pomočnica mila
 In upanje v naši slabost'!
 Marija, k tebi uboge reve itd.

Oči prijazne v nas oberni,
 O sladka in dobrotljiva!
 Prihodnje zlege nam odverni,
 Po smert' pokaž' nam Jezusa!
 Marija, k tebi uboge reve itd.

J. Toman.

13.

❶ Marija, naša ljuba mati!
 Sprejmi v milostno sercé,
 Verne vse vkup, ki jih tvoje množ'ce
 Tebi dans priporočé.

O Marija, o Marija!
 Ti imaš milostno sercé,
 K tebi, k tebi kopernijo
 Naše misli in želje!

Vse duhovne, o Marija mati!
 Sprejmi v milostno sercé;
 Naše duše vedno jih težijo,
 Naši grehi jih skerbé.

O Marija, o Marija!
 Ti imaš milostno sercé:
 Spros', naj Bog duhovne vsliši,
 Njih molitve in prošnje!

Naše starše, o Marija mati!
 Sprejmi v milostno sercé,
 Ti jim vračaj, ti obilno plačaj,
 Noč in dan za nas skerbé.

O Marija, o Marija!
 Ti imaš materno sercé,
 Vsi smo tvoji sini, hčere,
 Naše serca te želé.

Vse nedolžne, o Marija mati
 Sprejmi v milostno sercé,

Varuj, varuj, varuj njih nedolžnost,
Varuj, de je ne zgubé.

O Marija, o Marija!

Ti deviško imaš sercé:

Vsi želimo tvoji biti —

Tvoji bratje in sestre.

Otročiče, o Marija mati!

Sprejmi v milostno sercé!

Teb' nezvest noben nobeden biti

Vekomaj nikolj ne smé.

O Marija, o Marija!

Otročiško imaš sercé;

Otročiči tvoj' 'čmo biti:

To je, to je ljubo imé.

Jeran.

14.

Pred tronom tvojim, o devica!

Klečím in zrem v obraz ti mili!

Počutki so se zamaknili

V lepoto tvojo, o kraljica!

Si s trumo angelov obdana,
 V naročji imaš božje dete,
 Prepevajo ti družbe svete,
 Si z rajskim svitom obsijana !

Ko solnce jutra v zarji zlati
 Okó premilo tvoje sije,
 Prečudno moč mi v dušo lije,
 Ne morem reči, prevdarjati! —

Pred tabo, o devica mila !
 Bi noč in dan naj raje bival,
 Čutila rajske bi užival
 V sladkosti duša se topila.

Devica sladka, o dodeli,
 Da vedno bo obličje tvoje
 Navdajalo čutila moje,
 Peljalo k tebi v raj veseli!

A. Praprotnik.

15.

Moj duh iz telesa
 Z Marijo v nebesa
 Povzdigni se ti!

Gospa je postala,
 Bo tam kraljevala,
 Kjer sin nje živi.
 Moj duh iz telesa itd.

Brez nje jaz na sveti
 Ne morem živeti,
 Veselja več ni.
 Moj duh iz telesa itd.

Oh hudo ločenje!
 Kdo da mi življenje?
 Kdo pomoč delí?
 Moj duh iz telesa itd.

Če tud' se ločila,
 Je mati premila,
 Nas ne zapustí.
 Moj duh iz telesa itd.

Je mati skerblijiva ,
 Gospá ljubeznjiva ,
 Za nas govori.
 Moj duh iz telesa itd.

Otroke v težavah ,
 V skerbeh in skušnjavah
 Vse rešit' želi.
 Moj duh iz telesa itd.

Ga hoče oteti ,
 Kdor čisto živetí
 Serčno hrepení.
 Moj duh iz telesa itd.

Sercé polno sreče ,
 V ljubezni goreče
 Za njo pohití.
 Moj duh iz telesa itd.

Iz „Slave Marije“.

16.

Ko v jasnem pasu primigljá
 Nam zvezdica daničica,
 Se sliši milo že zvonjenje
 Marii čast in počešenje;
 In z zlato zarjo vse časti:
 Češena si Marija ti!

Ko višej sije solnce že,
 Vzdiguje se, čez poldne gre,
 Se sliši milo spet zvonjenje
 Marii čast in počešenje;
 Čez hrib in plan se oglaší:
 Češena si Marija ti!

In kedar solnce še ljubó
 Nam za goro žarí slovó,
 Se glasno sliši še zvonjenje
 Marii čast in počešenje;
 V večernem hladu se glasí:
 Češena si Marija ti!

Češena si Marija ti!
 Naj se glasí do konca dni!
 Naj vedno sliši se zvonjenje
 Marii čast in počešenje;
 Nebo in zemlja naj glasi:
 Češena si Marija ti!

A. Praprotnik.

IV.

Raznoterne pesmi.

Adventna.

Dopolni se obljube čas
 Človeški rod rešiti,
 Usmili Bog se grešnih nas,
 Sam hoče k revam priti.

Poslan je angel od Boga
 K Marii čisti d'vici,
 Nevesti svetega duha,
 In božji porodnici.

Jo Gabriel ogovorí,
 Z nebeškim glasom pravi:
 Češena bod' Marija ti«!
 Jo počasti, pozdravi.

Nebeške milosti darov
 Si polna, ti presrečna!
 S teboj je Bog in duh njegov,
 Njegova milost večna.

Nikar, Marija, se ne boj,
 Lej, mati boš postala,
 In božji sin bo porod tvoj,
 Imé Jezus mu boš dala.

In sedež kralja Davida
 Mu bo gospod odločil,
 Kraljestvo v hiši Jakoba
 Na vekomaj izročil.

Ne prašaj vstrašena: kako
 Se more to zgoditi!
 Bog z duha svetega močjo
 Te hoče napolniti.

Ker dekla sem gospodova,
 Marija odgovorila,
 Se zgôdi, kar je Večnega
 Modrost z menoj sklenila.

In lej! beseda, božji sin
 Je zdaj meso postala,
 Nas rešit 'z greha globočin,
 Med nami prebivala.

Zatoraj pred zveličarja
 Ponižno pokleknimo,
 Da nas je prišel rešit, ga
 Priserčno zahvalimo!

Is Bl. Potočnikovih „Sv. Pesem“.

B o ž i č n a ,
za otročiče.

 troci, veselje
 Nocoj se glasí:
 Se spolnijo želje,
 Se Ježček rodi.

Že angelček poje ,
 Pastirci gredó,
 Darove mu svoje
 Že kralji nesó.

Tud' mi pristopimo ,
 Le pejte z menoj !
 Tu dete molimo
 Ponižno nocoj !

Bo detice zalo
 Nebeških darov
 Prav rado nam dalo ,
 Če mol'mo ga prav.

Že gloriijo čujem ,
 Pa vse je svitló
 Že vidit' zdihujem
 To dete lepó.

O Jezušek dragi,
 Pred tabo klečim ,
 V ljubezni preblagi
 Tvoj biti želim.

Očesce premilo
 Ouberni na-mé;
 Daj, da te ljubilo
 Bo moje sercé!

Priserčno čutilo
 Ponudim ti v dar,
 Daj, da te žalilo
 Ne bode nikdar!

Jeran.

P o s t n a.

Bej, o grešnik, grehi tvoji,
 Prav premisli, kaj storé!
 Jezus tam v britkosti svoji
 Ves otožen molit gré.
 Oh kak' milo on zdihuje,
 Vidi kaj mu bo terpet',
 Ves prepaden omaguje,
 Da mu skoraj ni živet'!

Le poslušaj ga, kak' moli:
 »Oče! kakor ti želiš,

Umerjem po tvoji volji,
 Da sveta ne pogubiš.
 To je Jezusa ljubezen
 Do pregrešnega sveta,
 Da ozdravi vso bolezen
 Se v terpljenje, v smert podá.

Judje, ko so ga dobili
 V roke svoje in oblast,
 Misli, človek, kaj so st'рили!
 Oh, velika je nečast!
 So k stebru ga privezali,
 Tepli, bíli do kerví,
 In tak' dolgo ne nehali,
 Da na truplu zdrav'ga ni.

Kaj si zmislijo tirani!
 Lejte krono mu spletó,
 Ternje mu obličje rani,
 In prebada mu glavó.
 Glej jih predenj poklekvati!
 Kakor kralja ga časté,
 Mu v obraz začnó pljuvati;
 Naši grehi to storé.

Jezus, o lepota večna!

Kakšen je zdaj tvoj obraz!

Grešnik, glej, o stvar nesrečna!

Kolko on terpi za nas!

Reci: jaz sem sam krivični,

Ker sem tolikokrat grešil;

Ti nedolžni in pravični

Si se zame pokoril.

Kaj se bode zdaj zgodilo?

Judje križ privlečejo!

Kak' ga Jezus gleda milo!

Udje vsi trepečejo.

Lej ljubezni preneznane!

Sam ga je na rame vzel,

Da ozdravi naše rane

Ga je kušnil in objel.

Ker so ga tako privlekli

Na kalvarijo goró,

So mu oblačilo slekli,

In po križi ga raspnó;

Svete ude raztegnili,

Da mu, grešnik, žil'ce šteje!

Z žebeljmi na križ pribili;
Kaj pregreha st'ri, poglej!

Pridi, človek, lej ga tukaj
Križan'ga zveličarja!

Pojdi in v pregrehah ukaj!

Hočeš še bolj žalit' ga?

Skale se dajo drobiti,

Tudi ti se ginit' daj!

Ne prenehaj solz točiti,

Ljubi ga na vekomaj!

Iz Bl. Potočnikovih „Sv. Pesem“.

Velikonočna.

Zveličar gre iz groba

Ob moč je smert, trohnoba!

Velikonočno jagnje bil,

Je zame drago kri prelil.

Aleluja!

Otet je človek, réšen!

In v brezno satan trešen!

Smert nima svoj'ga zela več,
 Odpert je grob in kamen preč!
 Aleluja!

Odiešil je očete
 Veliko časa vjete;
 Častito jih peljá sabo
 V zaperto z grehom pred nebo!
 Aleluja!

O, kak se svet'jo rane
 Neusmiljeno mu dane!
 Veselje angelsko verší,
 Da smert je mertva, nas uči.
 Aleluja!

Je terdna naša vera,
 Resnica jo podpera:
 Zveličar je od smerti vstal,
 Tud' nas ne bode grob končal.
 Aleluja!

Le kratka noč bo v grobi,
 Ker angel kmal' zatrobi;
 Telo tud' potlej popeljá
 Zveličar v raj, in smert nehá.
 Aleluja!

Dopolnit naše želje,
Pripravit nam veselje

Greš ti, Zveličar, pred menoj,
Prišel bom, upam, tud za t'boj.

Aleluja!

Življenje ponoviti,
Tako v nebo daj priti,
Kjer pri očetu ti sediš,
Pravičnim plačo tù deliš.

Aleluja!

Pred sodbo bom postavljen,
Po svatovsko napravljen,
Z kervjo bom jagnjeta opran,
Med tvoje svate svat odbran.

Aleluja!

Aleluja! Aleluja!

Aleluja! Aleluja!

Po tvoje, Jezus, bratom brat,
Daj tudi nam od smerti vstat',

Aleluja!

Iz Bl. Potočnikovih „Sv. Pesem“.

Križev teden.

Bog, kter grešnike kaznuješ,
 In pravične zveseluješ,
 V nebu ti nad nam' živiš,
 Žugaš, tepeš in krotiš!
 Sliši nas, stvari uboge,
 Odvernì nam vse nadloge,
 Zdrave, v miru nas ohran',
 Daj nam kruha vsaki dan!

Slednji dan nas iz dobrote
 Preskerbuješ revne srote;
 Si mogočen gospodar,
 In skerbiš za vsako stvar.
 Sliši nas, i. t. d.

Ti daješ stvarjem živeti,
 Da gre dež, in solnce sveti,
 Da polje lepo cvetè,
 Žito upanje dajè.
 Sliši nas, i. t. d.

Če živali nam škodljive
 Pridejo na vert, na njive,

Tvoja volja je tako,
 Služimo si z grehom to.
 Sliši nas, i. t. d.

Če od neba le dežuje
 Da nam živež potonuje,
 Pride to iz tvojih rok,
 Zavolj spačenih otrok.
 Sliši nas, i. t. d.

Če po leti za vročino
 Vzame toča nam poljnino,
 Da zelen'ga vidit ni,
 Smo pregrešili sami.
 Sliši nas, i. t. d.

Če germí, se križem bliska,
 Da se vsak ostrašen stiska,
 Grešnik tvojo moč spozná;
 V svojih grehah trepetá.
 Sliši nas, i. t. d.

Svojo moč prav pokazati
 Hotel si Egiptu dati

Rodovitnost sedem let,
 Ino sedem lakot spet.
 Sliši nas, i. t. d.

Izraelce si posvaril,
 Z dolgo sušo jih udaril,
 Ko je Ahab kralj njih bil,
 Dež tri leta ni rosil.
 Sliši nas, i. t. d.

Je nebo zaperto bilo,
 Polje ni dežja dobilo,
 Izrael je malikval,
 Ti pa, Bog, ga obiskal.
 Sliši nas, i. t. d.

Pa Elija si ohranil,
 Čudno lakoti ubranil,
 K' je zatirala strašno
 Celo judovsko zemljó.
 Sliši nas, i. t. d.

Ker se ljudstvo spreoberne,
 Šibe tvoje si odverne,

Ko Elija pros' za nje,
 Kmali dost dežja dobé.
 Sliši nas, i. t. d.

O Bog, tudi nas se usmili!
 Ki smo te močno žalili,
 Kedar bodeš tepel nas,
 Prošnje usliši tisti čas,
 Sliši nas, i. t. d.

Tebi v voljo se 'čmo dati,
 Svoje polje obdel'vati,
 Ti odprí roko, gospod!
 In napolni nas dobrot!
 Sliši nas, stvari uboge,
 Odvernì nam vse nadloge,
 Zdrave, v miru nas ohran',
 Daj nam kruha vsaki dan!

Iz Bl. Potočnikovih „Sv. Pesem“.

Sveti duh.

Prid', sveti duh! apostelnom dan,
 Ker si bil dansi vanje poslan,
 Da čuda božje pravijo,
 Sovražnikom se vstavijo.

Prid', sveti duh! te prosi kristjan!

Prid', sveti duh! daj svoje darí,
 In jih med svoje verne razlí!
 Resnico da poslušajo,
 In nje sladkost okušajo.

Prid', sveti duh! razsvetli nas ti!

Prid', sveti duh! omeči serce,
 Zažgí nam v sercih svete željé!
 Ljubit', kar je pravičnega,
 Se varvati krivičnega.

Prid', sveti duh! ljubezni sveté!

Prid', sveti duh! podpiraj slabost,
 Poterdi v sercih pravo svetost;
 Daj, da se ne spodtaknemo,
 V ljubezni ne premaknemo!

Prid', sveti duh! ti naša krepkost!

Prid', sveti duh! ti zvesti vodnik!
Veselje naše, naš pomočnik!

O, vôdi nas do večnosti!

Pripelji nas do srečnosti!

Prid', sveti duh! ti naš poterdnik!

Iz Bl. Potočnikovih „Sv. Pesem“.

Sveto rešnje telo.

Praznika svetega

Dans veselimo se,

Prav iz unetega

Serca naj hvala gre!

Staro preide naj,

Vse novo bodi zdaj,

Misli, djanje vsak prenavljaj!

Dansi praznujemo

Zadnje noči spomin,

Ker se spomnujemo

Kako je božji sin

Svoje prijatle zbral,

Jagnje jim jesti dal,

S tem zapoved judov dostal.

Učenci zavživajo
 Velikonočno jed,
 Zadnjič dobivajo
 Rešnje telo prejet'.
 Jestí jim ga dajè,
 Pa razdeli se ne;
 Vsak posebej cel'ga prejme.

Kedar prejamejo
 Slabi njega telo,
 Se ga navzamejo
 Moč jim je pravo to;
 Kelih jim tud' zročí,
 Da jim ga in velí:
 «Vsi ga pite, moja je kri».

Tak je postavljeno
 Njega telo za dar,
 Dušam pripravljeno,
 Da ga žavživa stvar.
 Mašniki to storé,
 Da od njega živé,
 In ga vrednim vernim delé.

Zdaj od nebeškega
 Kruha naš duh živí,
 'S kruha človeškega
 Se nam prav Bog storí.
 Čudi se, o kristjan!
 Jezus je vsem jed dan,
 Bod' si reven in zanič'van.

Dansi te prosimo,
 Trojni, edini Bog!
 V sercih te nosimo,
 Varuj nas vseh nadlog!
 Živi nas slabe zdaj,
 K tebi nam priti daj,
 In te vživat' na vekomaj!

Iz Bl. Potočnikovih „Sv. Pesem“.

Angel varh.

Angel božji, ki me vodiš,
 Da se sam ne pogubim,
 Ki zvestó pred mano hodiš,
 Tebi se priporočim!

Tebe mi je Bog odločil,
Tebi mojo dušo zročil.

Angel varh, prijatel moj!
Vselej mi na strani stoj!

O prijatel moj nebeški!
Meni varh mogočen dan,
Da v nezmožnosti človeški
Nisem v hudo zapeljan.
Ti preženi vse zmotnjave,
In sovražnikov skušnjave!

Angel varh, prijatel moj!
Zlabemu na strani stoj!

Če opeša moja duša,
Z grehom ranjena medlí,
Jo hudič končati skuša,
In ji večno smert želí;
Ti sovražnika preženi,
Milost božjo sprosi meni.

Angel varh, prijatel moj!
Grešnemu na strani stoj!

Uči me Boga ljubiti,
 Kakor Jezus zapové;
 Njega voljo dopolniti,
 Njemu vdati vse sercé;
 Da se vedno posvečujem,
 Vedno k Bogu perbližujem.
 Angel varh, prijatel moj!
 Mlačnemu na strani stoj!

Ko približa se ločenje,
 Zadnje vojske huda noč,
 Preden sklenem to življenje,
 Bod' mi bramba in pomoč!
 Zrôči me odrešeniku,
 Meni milemu sodniku.
 Angel varh, prijatel moj!
 V smerti mi na strani stoj!

Iz Bl. Potočnikovih „Sv. Pesem“.

Vera, upanje in ljubezen.

Živo verjem, terdno upam,
 Serčno ljubiti te želim.

Daj mi, Bog, tvoj glas sprejeti,
Zmotam pa serce zapreti;

Sej iz rok ljubezni tvoje

Je prišlo življenje moje.

Vero, upanje povikšaj,

Da v ljubezni ves gorim!

Živo verjem, i. t. d.

V zmote svet brez tebe zaide,

V tebi se resnica najde;

Teb' ni skrit'ga, Bog presveti,

Brez skerbí ti smem verjeti.

Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.

Tri peršone so v skrivnosti,

Le en sam Bog v svoj' svetosti;

V bistvu so moči enake,

Čudne dela so od vsake.

Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.

V tebe, oče, na višavah

Bom zaupoval v težavah;

Tvoja roka me podpéra,
 Če me svet, pekel zatéra.
 Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
 Jezus, tvoje odrešenje
 Naj me varje v pogubljenje;
 Je nebesa odklenilo,
 Upanje nam uterdilo.

Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
 Ti me, sveti duh, podpéraj
 Strah v serci mi zatéraj;

Da se vterjen ne preganem
 Živ ud Jezusov ostanem!

Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
 V tebi, Bog, se veseliti,
 Tebe vekomaj častiti,
 V dobrih delih hočem rasti,
 Tebi v vseh rečeh dopasti.

Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
 Tebi hočem zvest ostati,
 Svet naj žuga me končati,
 Le do tebe' čem hiteti,
 In z veselim srcem peti:
 Ljubi oče! tebe ljubim,
 Tebe ljubiti' hrepenim.

Živo verjem, i. t. d.
 Kedar ura mi odbije
 In me temni grob zakrije,
 Ko trohljivost ž'vot razdere,
 Naj se v mojem srcu bere:
 Ljubi oče, tebe ljubim,
 Tebe ljubiti' hrepenim.

Iz Bl. Potočnikovih „Sv. Pesem“.

Zahvalna.

Hvala bod' gospod Bogu!
 Vse stvarí ga zdaj molite!
 Stvarnika, dobrotnika
 In očeta ga častite!

Kerub, Seraf mu pojó,
Hvali zemlja in nebo,

Sveti, sveti, svet' gospod!

Vse je polno tvoje hvale;
Trume zvoljenih, o Bog!

Večno čast ti bodo gnale;
Vsi svetniki te časté,
Vsi pravični te slavé.

Češen bodi trojni Bog!

Oče, sin in ti duh sveti!
Cerkve tvoje nauk ves
Moramo zvestó verjeti;
Jezus Kristus, božji sin
Je zapustil ga v spomin.

O preljub' zveličar naš!

Kol'ka je ljubezen tvoja!
V grehe sem bil zakopan,
Revna je b'la duša moja,
Ti pa prideš k nam na svet
Smert, pekel in greh zatret.

Večni Bog, in kralj nebes
 Se poniža brat nam biti;
 Nam živí in umerje,
 Nam nebesa zaslužiti;
 Njega sveta rešnja kri
 Nas očisti vse ljudi.

Na desnici božji zdaj
 Ga imamo pomočnika,
 Sodnji dan ga grešnik bo
 Vidil ojestrega sodnika,
 Milost, grešnik, le dobiš,
 Dokler tukaj še živiš.

Jezus bodi usmiljen nam,
 V službi svoji nas ohrani,
 Kri si svojo dal za nas,
 Greh končaj, pri nas ostani!
 Pêlji naše duše v raj,
 Delež zvoljenih nam daj!

Svoje ljudstvo osrečuj,
 Zdaj in vselej nas obvari!
 Obdaruj in povikšuj
 In zveličaj svoje stvari!

Hvalo bomo peli ti
Tu in tamkej v večnosti.

Milostljiv nam bodi dans,
Pota v grehe nam zagradi;
Sveti in preljubi Bog!
Daj de stor'mo dobro radi.
V tebe upamo vsak čas,
Da ne boš zaverigel nas.

Iz Bl. Potočnikovih „Sv. Pesem“.

Ssv. Ciril in Metod.

Dve lepi zvezdi svetite
Na nebu nam Slovenom:
Aposteljna Ciril, Metod,
Na nebu nam Slovenom.

Sta sveto vero širila
Služabnika gospodova.
Aposteljna Ciril, Metod,
Služabnika gospodova.

Slovene podučevala,
 Nebesa jim odpirala
 Aposteljna Ciril, Metod,
 Nebesa jim odpirala.

Slovenski rod ljubila sta,
 Za vse Slovene molita
 Aposteljna Ciril, Metod,
 Za vse Slovene molita.

Da Bog naj um nam razsvetlí,
 V ljubezni serce razjiskrí,
 Sprosita nam, Ciril, Metod,
 V ljubezni serce da gorí!

Da se keršansko ljubimo
 Z narodi vsemi bratovsko,
 Sprosita nam, Ciril, Metod!
 Z narodi vsemi bratovsko.

Dve lepi zvezdi svetite
 Na nebu nam Slovenom:
 Aposteljna Ciril, Metod,
 Na nebu nam Slovenom.

Po Majerjevi.

Sveti Alojzi.

I.

relepa lilija cvetè
 Iz samga svet'ga raja
 In duh čistote angelske
 To lilijo obdaja.
 Kdo krasne cvétke ne pozná
 Alojzija mladenča?
 Nedolžnost in pokora ga
 Zdaj v svetem raji venča.

Zato dajmo Alojziju
 Častivnico zapeti,
 Njemu, v telesu angelu,
 Vso hvalo prizadeti.
 Alojzij, ti deviški cvet!
 Nedolžnost si ohranil
 O bodi ti razgled nam svet
 Ki nas bo greha branil!

Ti v sveti sramožljivosti
 Si bal se sence greha,
 Ogibal se nevarnosti
 Nečimernega smeha.

Mi pa veselje ljubimo
 Nevarne kratkočase
 V nevarnost se podajamo,
 Slabi pozab'mo na se.

Do usmiljenega Jezusa
 Ti je serce gorelo
 Marija ti je mati b'la,
 Posvetno teb' merzelo.
 Nam pa le serce poželí
 Veselje tega sveta,
 Ljubezen sveto v nas morí,
 V pregrehe nas zapleta.

Alojzij, ti se pokoril,
 Počutkov moč podéral,
 Si molil rad, in se moril,
 Skušnjave s tem zatéral.
 Mi grešniki pa pasemo
 Pregrešno truplo svoje,
 Naj nam pomoč premage bo
 Razgled pokore tvoje!

Naj se hudobni svet jezí,
 Sovraži, zapeljava,
 Le bodi, o Alojzij, ti
 Nam luč in steza prava.
 Alojzij, ti naš vojvoda
 Pred nami lil'jo nosi,
 Usmiljenega Jezusa
 Nam ti pomoč izprosi!

Naj se s teboj vojskujemo!
 V nedolžnosti živimo;
 Da srečno svet premagamo,
 Se s tabo veselimo!
 Da bomo pri Marii tam
 V nebesih vsi veseli!
 Hodili vsi za jagnjetom
 In novo pesem peli.

Is Bl. Potočnikovih „Sv. Pesem“.

2.

Alojzi sveti cvet mladosti,
 Izgled prelepi nam si ti!
 Poslušáš pazno nauk svetosti,
 Pobožno te ga mat' uči.

Ponižnost ni te zapustila,
 Pri knježnjih starših bil domá,
 Blisčoba svetna ni motila
 Na ptujih dvorih ti sercá.

Nedolžni zvoliš si devištvo,
 Ak tudi čast odmen je tvoj
 Zamenjaš, daš jo za meništvo —
 Dobiš da rajski venec svoj.

Te angela miru častijo
 Pobožne serca krog in krog
 Življenja tvoj'ga veselijo
 Ljudje se, angeli in Bog.

Med mnihi hočeš zadnji biti,
 Ak tudi ljubček si Bogá,
 Bolnikom še hitiš služiti,
 Ko sam se čutiš bolnega.

Učiš pobožno vse živeti
 Nam zgled daješ, ko tud' terpiš,
 Terpljenje ti je dar presveti,
 In smert tak srečno si želiš.

»Nocoj, nocoj, mladenči«, praviš,
 »Nocoj zapustil vas že bom«,
 In zdihneš: »Jezus!« — in prestaviš
 Se presrečno v rajski dom.

KAZALO.

I. Mašne pesmi.

Perva pesem pri sveti maši.

Stran.

1. Jezus male k sebi kliče . . . 3

Druga pesem pri sveti maši.

2. Pred Bogom pokleknimo . . . 7

Tretja pesem pri sveti maši.

3. Pred stolom tvoje milosti . . . 14

II. Obhajilne pesmi.

	Stran.
1. Rešnje vidimo telo	21
2. Razumeti kdo je v stani	23
3. Pridi molit, o kristjan	25
4. Moj zveličar, tebe vžiti	26
5. Duša moja, poj veselje	27
6. Se odperle so nebesa	28
7. O kam? gospod	29
8. Zdaj, o duša moja, pevaj	31
9. Cvetice vé! ki noč in dan cvetete	32
10. Ti, o Jezus serčnomili	34
11. Serce naj ljubeznjivši	36
12. O Jezus, o sladak spomin	40
Pri blagoslovu	43

III. Marijue pesmi.

1. O Marija! lepši cvet	44
2. O upanje mi lepo	45
3. Kako bi dost storili	47
4. Veš, o Marija	49
5. Marija preblaga	50

	Stran.
6. Naj bolj blaga, mila, draga	52
7. O devica, bod' češena	54
8. Češena kraljica	55
9. Tebe, Marija želim poslaviti	58
10. Ena zvezda prikazala	59
11. O devica	62
12. Češena bodi, o kraljica	63
13. O Marija, naša ljuba mati	64
14. Pred tronom tvojim, o devica	66
15. Moj duh iz telesa	68
16. Ko v jasnem pasu primiglja	70

IV. Raznoterne pesmi.

Adventna	71
Božična	73
Postna	75
Velikonočna	78
Križev teden	81
Sveti duh	85
Sveto rešnje telo	86
Angel varh	88

	Stran.
Vera, upanje in ljubezen	90
Zahvalna	93
Ssv. Ciril in Metod	96

Sveti Alojzi.

1. Prelepa lilija cvete	98
2. Alojzi cvet mladosti	101

